

[Pelle Voigt]

pressen, uden at orientere regeringens sikkerhedsudvalg?

Wilhelm (VS):

Jeg vil gerne i forlængelse af hr. Pelle Voigts tillægsspørgsmål spørge ministeren, om han, når vi nu har sådan et eksempel, lad os bare kalde det et eksempel, at Tvindskolerne eventuelt har været aflyttet – det er sket efter dommerkendelse, men der findes intet, som giver grundlag for en sigtelse – kan give nogen som helst begrundelse for, at man i den sag ikke følger normalbestemmelsen i stk. 6 om, at de forurettede efterfølgende skal underrettes om, at de har været aflyttet.

Jeg vil godt tilføje i anledning af ministerens svar til mig før om, at han i sin egen- skab af forsvarsadvokat havde adskillige eksempler på, at man blev underrettet, at det er jo ikke de forurettede. Det er sager, hvor undersøgelsen, altså aflytningen, faktisk giver anledning til, at man fører materiale frem i retten. Jeg mener, at stk. 6 i den pågældende paragraf i retsplejeloven hovedsagelig tager sigte på de forurettede, altså dem, der – som det viser sig efterfølgende – uden rimelig grund er blevet aflyttet. De skal have denne retsgaranti, og det er i sådanne sager vi savner eksempler på at den bliver overholdt. Vil ministeren kunne give nogen som helst begrundelse for, at man ikke efterfølgende underretter Tvindfolkene – hvis vi nu tager det eksempel, der har været nævnt – når det ikke fører til sigtelse?

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Til hr. Pelle Voigts spørgsmål om, hvorvidt Tvindsagen, hvis der havde fundet en aflytning sted, var en sag, der skulle forelægges for ministeren, må jeg sige, at det kommer an på, hvad indholdet af den var. Man kan nok sige, at hvis det er noget, der skulle foregå generelt i forhold til en i dette tilfælde kendt skoleopbygning, vil det vel være naturligt, at de embedsmænd, der var bekendt med det – hvis det er nået frem til det embedsmandsudvalg, der blev omtalt – underrettede en minister om det.

Der blev spurgt, om udenrigsministeren kunne foranledige en telefonaflytning. Det har en udenrigsminister jo ikke selv apparatet til. Det måtte vel gå videre til en anden minister eller til politiet, hvis man i udenrigs-

ministeriet mener, at der er et specielt grundlag for det, eller at der i en sikkerhedssag er opstået et eller andet, der kunne begrunde det. Men det skulle jo stadig væk over retten.

Her vil jeg gerne sige til hr. Wilhelm: dette, at sagen skal behandles i retten, medfører også, at det er en konkret stillingtagen, hvorvidt der skal ske en underretning eller ej, og jeg kan jo ikke sætte mig ind i, hvad der i givet fald kan være afgørende for den dommer, der skal tage stilling til det.

Hr. Knud Lind spurgte videre, om embedsmandsudvalget skal give besked videre. Det må selvfølgelig afhænge af en vis prioritering af, hvad man anser det for relevant at give oplysninger om til regeringens sikkerhedsudvalg. Det vil jo også være sådan i mange tilfælde, at det kan ske over for den enkelte minister, hvis man er inden for et område, hvor man synes det må være rimeligt, at et medlem af regeringen får kendskab til, hvad der foregår.

Knud Lind (FP):

Vi har jo ikke fået noget helt konkret svar. Vi har fået det svar, at det både kan blive til, at man kan få det at vide, hvis man er blevet aflyttet, og til, at det er muligt, man ikke får det at vide alligevel. Man får det ikke at vide i alle sager. Sådan har jeg forstået ministeren, og så må jeg spørge: vil ministeren foranledige, at reglerne bliver lavet om, således at den danske statsborger bliver underrettet i de politiske sager, hvor man har foretaget en hemmelig telefonaflytning, såfremt de ikke giver anledning til taltalerejsning? Og når jeg siger taltalerejsning, er det jo reelt, fordi den pågældende formentlig via retten ville få besked om aflytningen, hvis der var tale om taltalerejsning.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Jeg ville ikke anse det for praktisk, at det ikke skulle være muligt i enkelttilfælde at undlade det. Der kan jo være tilfælde, hvor man har opgivet telefonaflytningen et stykke tid, men kan have interesse i at vende tilbage. Det kan være en sikkerhedssag.

Det er jo ikke længe siden, at en del af folketingets medlemmer deltog i en debat om den såkaldte Trigon-sag, hvor en efterforskning blev afsluttet på et tidspunkt og så senere genoptaget. Det kan selvfølgelig også ske i